

Katarínsky hlas

ROČNÍK VI.

ČÍSLO 2

APRÍL 2010

TOTO JE DEŇ KRISTA PÁNA...

Sväté Písmo je vzácne presné. Hovorí pravdu a presne takú, aká je. Neuberá, ani nepridáva.

Spomíname si na udalosť, ktorá sa odohrala v Getsemanskej záhrade, keď prišli aby chytili nášho Pána. Vtedy im povedal: Toto je vaša hodina a moc temnosti. Áno. Noc má svoju moc. Zlo má svoju moc a Boh niekedy, iba z jemu známych dôvodov, dopustí aby sa prejavila. Ale moc zla je obmedzená. Je to vaša hodina, hodina temnosti. Nie menej, ale ani nie viac. Tolko, koľko vám dovoľím. V tejto vete Pána Ježiša je aj upozornenie pre tých, ktorí robia zlo. Hodina prejde. Po noci príde svitanie, po svitaní ráno a potom deň. Raz sa všetko skončí a príde svetlo, ktoré osvieti vaše skutky. A stalo sa. Po noci utrpenia a bolesti, po hodine temnosti prichádza celý deň Krista Pána. Radujme sa, aleluja. Víťazstvo nepatrí zlu, ale patrí Kristovi. Je nad všetkým a všetko má pevne vo svojich rukách. Svitol deň, ktorý sa už nikdy nekončí. Kristov deň trvá naveky a zlo nad ním už nepanuje. Odhodme teda skutky tmy a oblečme sa do výzbroje svetla. Žime počestne ako vo dne.

Deň a svetlo má byť aj v nás i okolo nás. Život kresťana, ktorý uveril vo zmŕtvychvstanie, môže byť niekedy aj ťažký a bolestný, ale nikdy nie smutný. Zmŕtvychvstanie je udalosť, ktorá nenecháva veci na svojom mieste. Pri nej sa nikto nenudí. Kamene sa odvalujú od hrobov, mŕtvi nie sú na svojich miestach kam ich položili, vystrašení učeníci otvárajú dvere a bežia ku hrobu, pretože predtým bežali od strachu na opačnú stranu. Hrdinskí vojaci bežia presne opačne, pretože predtým stavali na svojej sile...

Svet sa stavia na hlavu, aby sa konečne dostal do správnej polohy. A my, kresťania tretieho tisícročia, možno znudene pozeráme na oltár, alebo na steny kostolov, lebo sme ešte stále nepochopili, čo sa vlastne deje.

Spisovateľ J. Green na prahu svojho obrátenia si raz stal ku kostolným dverám a pozoroval tváre tých, ktorí vychádzajú. Myslel si: ak skutočne veria tomu na čom boli účastní pri sv. omši, tak ich tváre musia žiariť, oči musia mať naplnené svetlom a ich srdcia musia horieť. Naopak. Namiesto tohto videl ľudí s unudenými tvármi, ľahostajnými očami a dalo sa pochybovať, či v nich vôbec ešte bije srdce ...

Keby tak pri východe z našich chrámov boli zrkadlá a my by sme sa mohli do nich pozrieť, aby sme videli ako vlastne vyzeráme, možno by sme sa sami seba naľakali. Máme radosť, že Kristus vstal zmŕtvych? Alebo chodíme ešte stále znudení životom? Zmeňme sa. Už je tu deň Krista Pána!

Marián Bublínec

*Láska Zeleného
štvrtku, viera Veľkého
piatku, nádej Bielej
soboty a víťazstvo
Veľkonočnej nedele nech
Tas posilní a naplní
pokojom a dôverou
v nášho milosrdného
Nebeského Otca.*

*To vám praje
správca farnosti,
farská rada Hvočian
i redakčná rada*

Duchovný život našej farnosti

Začal sa nový občiansky rok „2010“. Všetci sme si navzájom priali hlavne veľa zdravia, šťastia, lásky, Božieho požehnanie a hlavne sily v našej ďalšej práci, ktorá nás v tomto roku čaká na rekonštrukcii nášho chrámu. Je to jedna z najťažších prác – oprava hlavného oltára, ktorá bola naposledy pred 100 rokmi. Mala by trvať najmenej 4 roky. Splátky budú na jednotlivé etapy, čiže každý rok by mali byť 4 splátky. Prvá splátka, by mala ísť koncom tohto roka. Sochy a obraz Sv. Kataríny sa odvezie do Košíc. Bude ich robiť tá istá akademická maliarka a tí istí reštaurátori, čo robili aj doposiaľ. Oltárna architektúra sa bude robiť v poslednom roku na mieste, v kostole.

Napísala som vám o plánovaných prácach a teraz niečo o duchovnom živote od januára do Veľkej noci.

V polovici januára, ako to už tradične cez fašiangy býva, sme poriadali „Katólicky ples“. Bol to už 5. jubilejný ples, na ktorom sa vždy, ako jedna rodina, zabavíme. Tento rok bol výnimočne veľmi veselý. Bol vyplnený vtipným, pekným programom, ktorý nám pripravili budúci birmovanci. Všetci sme sa na ňom zasmiali a pobavili. Niektorí z účinkujúcich, ba väčšina nás prekvapili svojim hereckým talentom. Všetkým touto cestou vyslovujem úprimné Pán Boh zaplať a tešíme sa s nimi, ako im vdp. farár povedal, pripraviť „Silvester 2010“.

• 1. cenu do tomboly, tortu, venovala firma Pralinka

Ako na každom plese, aj na tomto, boli medzi nami dievčatá z charitného domu Sv. Kláry z Lipt. Mikuláša aj so svojimi sestričkami. Naši chlapci ich povykrúcali, ba niektorí sa aj bližšie skamarátili.

Na odplatu nás sestrička Júlia pozvala na ples „Kresťanských rodín“, ktorý bol 23. januára 2010 na Akadémii vojenskej školy v Demänovej. Viedol ho, tam pôsobiaci vojenský kňaz. Ples otvoril sv. omšou o 13. hod. a zakončil o 21. hod. požehnaním. Z farnosti nás bolo desať. Všetkým sa nám páčilo, ako sa vedľa kresťanské

rodiny so svojimi deťmi zabaviť. Zisk z plesu 250 eur sme venovali ako milodar na opravu kostola.

Budúci birmovanci pokračujú s náukami na piatkových katechézách. Sú veľmi poučné aj pre nás dospelých. Okrem toho sa zúčastnili aj 13. februára na fatimskej pobožnosti, ktorú z nich väčšina nepoznala. 17. februára sa začalo obdobie pôstu. Všetci birmovanci, ktorí mohli, sa zúčastnili na popolci v Popolcovú stredu. Po nej každý piatok sa konala krížová cesta, ktorú viedli birmovanci. Vdp. farár určil 7 birmovancov a každý si mal pripraviť dve rozjímnia krížovej cesty, podľa jednotlivých staníc a vlastnými slovami. Niektoré boli veľmi pekné. V nedeľu pred sv. omšou viedla pobožnosť Krížovej cesty p. Harychová. Vždy bola obetovaná za iného. Na Prvú nedeľu pôstnu bola krížová cesta „lásky“, na Druhú nedeľu za nenarodené deti, Tretiu nedeľu za kňazov, Štvrtú nedeľu za uzdravenie nemocných, Piatu nedeľu za rodiny, Šiestu nedeľu – nedeľa utrpenia Pána bola krížová cesta k sestre Faustíne apoštolke Božieho milosrdenstva.

Pekný duchovný zážitok z krížovej cesty sme mali v piatok 20. marca, kedy pobožnosť krížovej cesty viedol vdp. farár. Trvala 1 hodinu. Jednotlivé rozjímnia hovoril svojimi slovami, ako Pán Ježiš prežíval tú preukrutnú cestu na Kalváriu. Či sa aj my niekedy nepodobáme tým farizejom a zradcom, ktorí kričali naň „ukrižuj“?

Mesiac marec je zasvätený k úcte Sv. Jozefovi. Denne sme sa modlili litánie k Sv. Jozefovi a venovali sme mu 15 minútami pobožnosť. Okrem toho, že Sv. Jozef je ženich Panny Márie, pestún Syna Božieho, je aj patrónom umierajúcich. V tomto mesiaci nás náhle opustil v nedožitom 65. roku života náš veriaci p. Ján Lásak. Bol to prvý pohreb v tomto roku.

15. marca v našom kostole, na požiadanie riaditeľky ZŠ v Kvačanoch sa konal chrámový koncert. Tvorili ho dvaja sopraniisti za doprovodu hudby. Bolo to veľmi pekné vystúpenie, k samotnému pôstu. Zúčastnili sa ho okrem žiakov ZŠ aj naši veriaci. Je na veľkú škodu, že sa nás zišlo v malom počte. V budúcnosti počítame s väčšou účasťou, veď mnohí ani nevedia, aký je to pekný duchovný, kultúrny zážitok.

Bližia sa Veľkonočné sviatky. V sobotu pred Kvetnou nedeľou, mnohí z nás prijali sviatosť zmierenia. Nech zmŕtvychstalý Kristus prebýva v našich srdciach, v našich dušiach nielen cez tieto najväčšie sviatky v roku, ale po celý náš pozemský život.

V. S., predsedníčka FR

Keď hrešíme a myslíme si, že nie...

(...obžerstvo, smilstvo, hnev...)

Obžerstvo

Naše telo potrebuje potravu. Táto je na to, aby sme mohli žiť. Jeme aj chutné jedlá, ktoré nám robia v žalúdku dobre, či sú to múčniky, ovocie, aj dobré mäso, aj pivko. Naše žalúdky bývajú niekedy veľmi „hladné“ až pažravé. A do nich pcháme toľko, koľko sa tam zmestí. Až zistíme, že je nám zle. Môže prísť aj nemoc na naše telo. Pri tom zabúdame, že to jedlo, čo dávame do seba navyše, zjedli by aj druhí ľudia, ktorým to podmienky v živote neumožňujú. Je ich na svete veľa. Pre lakomstvo bohatých, sú hladní. A tí bohatí rozprávajú o sebe akí sú „dobrí, čestní, poctiví...“ Ale čo chudoba?

Smilstvo

Naše telo potrebuje nielen jesť, ale potrebuje aj lásku. Túto by sme mali nachádzať vo svojich rodinách, v manželstve, medzi súrodencami, voči rodičom a tiež s inými ľuďmi.

Niekedy túto lásku si pomýlime s prejavmi vábenia, lákania, frustrovania, prejavmi sexu, ale voči inej osobe. To je, keď jeden z manželov prejavuje lásku sexu inému partnerovi z iného manželstva a pod. Tiež mladí ľudia dávajú do popredia sex a fyzickú krásu človeka miesto toho, aby si zistili kvality charakteru jeden medzi druhým. A tieto omyly sa v ďalších rokoch vypomstia a môžu trpieť pri tom aj deti, rodičia si však takéto konania neuvážili.

Hnev

Ako si lichoťme, keď prejavujeme slovami, úsmevmi, že sme dobroprajní, úctiví, chápeme jeden druhého. Ale nedajbože, aby nám sused spravil niečo proti vôli. Takúto obyčajnú maličkosť, pri ktorej by stačil naozaj úsmev a pohovor.

Ak nejaký problém majú dvaja – jeden z jednej rodiny a druhý z druhej. Prejavia títo medzi sebou hnev – veľký hnev a tento ako vidno, ostáva medzi nimi naveky.

Čo však ďalší príbuzní týchto dvoch?

Tí tento hnev naberú do svojich srdc a hnevá sa tak medzi sebou masa ľudí. Nenájde sa jeden, ktorý by povedal, že je to hriech mať v sebe taký hnev, aby sa všetci zamysleli nad sebou. Alebo sa predsa taký človek nájde?

J. G.

Úvahy pre mladých

Ked je človek dieťaťom, chce čo najrýchlejšie dospieť, túži byť dospelým. Láka ho predstava byť „sám sebe pánom“ – samostatne sa rozhodovať, konať nezávisle od vôle iných a hlavne konečne byť oslobodený od neustálych rodičovských zákazov a príkazov. Keď však príde vytúžená chvíľa a my stojíme pred bránami dospelosti, naplňajú nás obavy. Vtedy s nostalgiou spomíname na detské časy, na bezstarostný život v bezpečí ochranných krídel našich rodičov a bojíme sa urobiť ten posledný krok, ktorý nás má previesť prahom dospelosti a uviesť do vytúženého sveta dospelých. Uvedomujeme si totiž skutočnosť, že celý ten lákavý „dospelácky“ život stojí na základoch s názvom ZODPOVEDNOSŤ.

Takto nejako je to i s našim duchovným životom. Ako deti sa dokážeme nadchnúť pre náboženský život a fascinujú nás jeho rôzne prejavy. Nevieme

sa napríklad dočkať prvého svätého prijímania, keď budeme môcť prijať tú „bielu oplátku“ presne tak, ako to robia naši rodičia, starší súrodenci či starší kamaráti. Keď však máme duchovne dospieť, zrazu sme taktiež zneistení, ako keby sme sa báli prijať úlohu zodpovedného kresťana, ktorá od nás vyžaduje zodpovedné správanie a konať v zmysle kresťanských zásad.

Duchovná dospelosť však má svoje špecifiká. Tie spočívajú v tom, že kým v prvom prípade sme hovorili o neodvratnom procese, ktorému sa nemôžeme ubrániť, tak s duchovnou dospelosťou sa spája možnosť voľby – buď duchovne dospieť chceme, alebo nie. Záleží len na nás, ako sa rozhodneme. Skôr však, ako by sme mali urobiť nejaké neuvážené rozhodnutie v neprospech duchovnej dospelosti, treba si uvedomiť, že rozhodnúť sa o duchovne dospieť znamená stať sa po duchovnej stránke plnohodnotnou bytosťou, čo nám následne umožňuje získať nový pohľad na život, ľahšie prekonávať pre-

kážky na našich životných cestách, byť lepšími ľuďmi a žiť život plný nádeje, ktorá výrazne presahuje obmedzenia tohto sveta. To všetko sa nám však podarí len vtedy, ak sa budeme správať zodpovedne, tzn. neustále pracovať na sebe po stránke našej viery a neustále ju zvelaďovať. Spomínaný zodpovedný prístup v rámci nášho duchovného života je totiž predpokladom k dosiahnutiu duchovnej dospelosti, keďže, ako sme sa už zmienili, zodpovednosť s dospelosťou bezprostredne súvisí.

Keďže práve vstupujeme do veľkonočného obdobia, ktoré ponúka široký priestor na duchovné pookriatie, a zároveň sa viacerí z našej farnosti pripravujú na prijatie sviatosti birmovania, ktorá otvára brány duchovnej dospelosti, chcel by som všetkým zaželať, aby v zmysle tohto príspevku čo najzodpovednejšie prežili tieto najväčšie kresťanské sviatky, a tým dokázali, že sú naozaj schopní a pripravení duchovne dospieť.

„Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi?“ (Lk 24, 5)

V prvý deň týždňa zavčas ráno prišli k hrobu a priniesli voňavé oleje, čo pripravili. Kameň našli odvalený, vošli dnu, ale telo Pána Ježiša nenašli. Ako nad tým rozpačito uvažovali, zastali pri nich dvaja mužovia v žiarivom odevu. Zmocnil sa ich strach i sklonili tvár k zemi. Ale oni sa im prihovorili: „Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi?“

Tento úryvok z Lukášovho Evanjelia nás privádza na miesto, kde bolo po Ježišovej smrti uložené Jeho telo, a kde na tretí deň po Kristovom ukrižovaní prichádzajú ženy s voňavými olejmi. Hrob však nachádzajú prázdny a opustený. Avšak po chvíli vystriedali ticho tohto prázdna slová, ktoré obsahuje aj názov tohto príspevku – „Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi?“ Táto

otázka, ktorá je zároveň odpoveďou, respektíve akýmsi konštatovaním, hovorí o tom, že Ježiš Nazaretský žije, že vstal z mŕtvych.

Celá táto situácia sa viaže k obdobiu Veľkej Noci, do ktorého práve vstupujeme, a s veľkou pravdepodobnosťou sa so spomínanými slovami – „Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi?“ – stretáme, minimálne v rámci liturgického čítania, práve počas týchto sviatkov. Je to prirodzené, keďže Veľká Noc je oslavou Kristovho spásonosného činu – jeho smrti a slávneho zmŕtvychvstania, s ktorým sa spája aj obsah spomínanej myšlienky, a ktorá v tomto období výrazne rezonuje v celom kresťanskom svete.

Je však otázne, do akej miery si dnes dokáže veriaci človek uvedomiť význam týchto slov, ktoré napriek tomu, že odzneli pred zhruba dvetisíc rokmi, sú viac ako aktuálne i v súčasnosti. Práve dnes totiž mnohí hľadajú Ježiša „medzi mŕtvymi“ napriek tomu, že On je živý a neustále prítomný v tomto svete i v našich životoch. Udalosti, ktoré sa spájajú s osobou Krista, často totiž považujeme za akúsi uzavretú kapitolu našich dejín, ktorá patrí minulosti, pochybujeme o tom, že by mohla presahovať do súčasnosti, a náš náboženský život je ponímaný skôr len

ako pripomienka týchto dávnych časov. Z tohto dôvodu je teda namieste výčitka adresovaná do radov mnohých veriacich: „Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi?“ Kristus predsa stále žije, premohol smrť, je živý a neustále je tu s nami a bude tu s nami, ako nám to sľúbil „až do skončenia tohto sveta“.

Každý správny kresťan by mal mať teda v prvom rade na pamäti túto skutočnosť, ktorá je nielen základným pilierom našej viery, ale taktiež nevyčerpateľným zdrojom energie a večne živým prameňom nádeje. Vedomosť, že Kristus je živý, by mala preto neustále silne rezonovať vo vedomí nás kresťanov a mala by byť taktiež trvalou súčasťou našich životov. Veď ak by sme odmietali tento fakt, respektíve mu neprípisovali podstatnejší význam, naša viera by nemala žiadny zmysel.

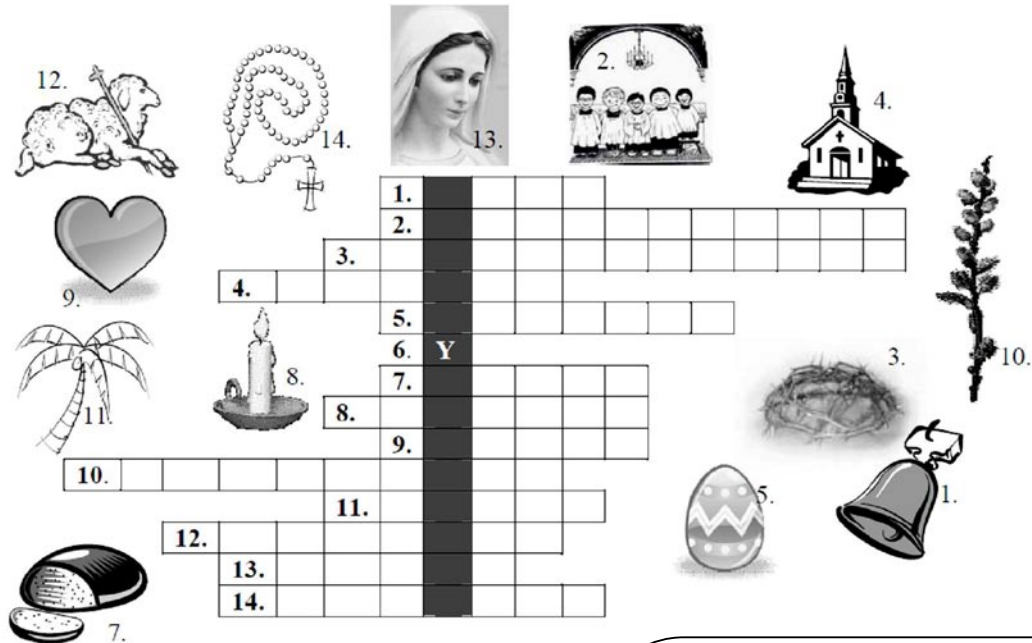
Ako už bolo spomenuté, vstupujeme do veľkonočného obdobia, v ktorom budeme oslavovať Ježišovo zmŕtvychvstanie, tešiť sa z Jeho veľkého víťazstva a v neposlednom rade si pripomínať zmieňovanú skutočnosť, že Kristus je živý. Prajem vám, aby ste čo najhlbšie prežili oslavu tohto veľkonočného tajomstva, a posilnili svoje vedomie v tom, čo je podstatou nášho náboženstva, že Kristus vstal z mŕtvych, a že je medzi nami neustále prítomný aj dnes, aby sme predišli tomu, že budeme niekedy hľadať živého medzi mŕtvymi.

Niečo pre deti

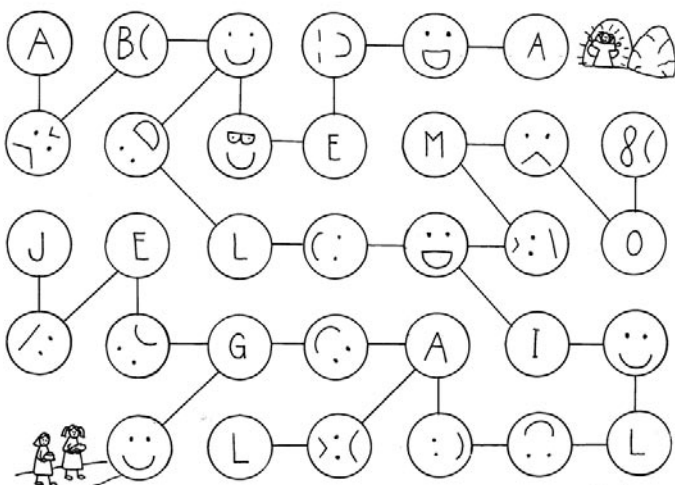

Milé deti, po čase sa opäť stretávame. Sme v období, ktoré je pre nás najdôležitejšie v roku. Veľká noc je oslavou zmŕtvychvstania Ježiša Krista po jeho smrti na kríži. S Veronikou sme pre Vás pripravili niekoľko zábavných úloh.

Obrázky správne pomenuj a vpiš ich do príslušných políčok. V tajničke je ukryté tajomstvo Veľkej noci.

Po Ježišovom vzkriesení povedal anjel ženám, ktoré prišli ku hrobu, aby odkázali učeníkom, že sa Ježiš chce s nimi stretnúť. Keď spojiš všetky **veselé smajlíky**, dozvieš sa, ako sa volalo miesto, kde sa im Ježiš po svojom zmŕtvychvstani zjavil.

Pán Ježiš zomrel za nás, za naše hriechy, aby sme prišli do neba. Toto sme si uvedomovali celý pôst. No teraz cez Veľkú noc Pán Ježiš vstal z mŕtvych a stále žije s nami.

Mŕtve Ježišovo telo pochovali do kamenného hrobu. Na tretí deň Pán Ježiš vstal z mŕtvych. Jeho priatelia, apoštoli, nábožné ženy, Mária a učeníci sa veľmi radovali, že žije. Zmŕtvychvstanie Pána Ježiša je aj našou veľkou radosťou, lebo keď Ježiš vstal z hrobu, aj my raz z neho vstaneme.

40 dní po svojom zmŕtvychvstani sa Ježiš zjavoval apoštolom. Dal im svoju moc, aby pokračovali v diele, ktoré on začal. Oni odovzdali túto moc biskupom a biskupi kňazom.

Čo si máme zapamätať???

Kňaz zastupuje Pána Ježiša, preto ho počúvam ako svojho duchovného otca. Modlím sa za neho a pri stretnutí s ním sa pozdravím: „Pochválený buď Pán Ježiš Kristus.“

